

РЕШЕНИЕ

№ 6713

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **6215** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178

Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. А. Т. срещу решение № РС-651-23-041 от 17.05.2023 г., на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ).

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при липсата на мотиви и без да е изяснена цялостната фактическа обстановка. Сочи се, че на основание заповед на министъра на културата е била упълномощена в качеството си на зам. министърът да го замества като председател на УС на Национален фонд „Култура“ в деня на провеждане на заседанието 24.08.2023 г., поради което предварително не е била запозната с големия обем документи, които са разгледани на заседанието. Изтъква, че в качеството си на зам.министър не е имала никакви правомощия във връзка с провеждане на конкурсната процедура по „Програма за възстановяване и развитие на частните културни организации“ и доколкото сдружение „Дроп Даун Къмюнити“, чийто председател е синът ѝ А. А. е участвало в обявения конкурс преди жалбоподателката да е била зам.министър на културата, не е могла да повлияе по никакъв начин на резултатите от конкурса. Твърди се, че нейното участие в заседанието инцидентно, а от друга страна на заседанието на УС на НФК оценените от експертната комисия проекти са гласувани анблок, поради което не би могло да се приеме, че с гласуването е допринесла за наличието на конкретна облага. Счита, че взетото решение на УС на НФК е

процедурно по своя характер, тъй като е взето въз основа на оценени от експертната комисия проекти. Изтъква, че по никакъв начин не е участвала в разглеждането, обсъждането, финансирането или оценяването на въпросния проект, като след като е разбирала, че сред гласуваните проекти е и на сдружението на сина ѝ, е направила необходимото да не се подписва договора. По горните съображения моли съдът да отмени решението на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество.

Ответникът – Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, редовно призована, в съдебно заседание не се представлява. В представени по делото писмени бележки излага съображения за неоснователност на жалбата и моли съдът да потвърди решението като правилно и законосъобразно. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспореното решение по отношение на Б. Т., зам.министър на културата за периода от 03.08.2022 г. до 17.02.2023 г. е установен конфликт на интереси по чл. 52 ЗПКОНПИ(отм.) и е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5000 лева нарушение на чл. 56 ЗПКОНПИ(отм.) и на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ(отм.) е постановено отнемане в полза на държавата на сумата от 257.28 лева, представляваща нетното дневно възнаграждение за 24.08.2022 г., получено от деянието, породило конфликт на интереси.

Като фактически основания КПКОНПИ е посочила, че Б. Т. в качеството си на зам.министър на културата и лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ (отм.) е гласувала „за“ приемането на т. 2 от дневния ред „Програма за възстановяване и развитие на частните културни организации“ по протокол № 15 от редовно видео заседание на УС на НФК, проведено на 24.08.2022 г., в полза на свързано с нея лице и неин син А. А. - председател на УС на сдружение „Дроп Даун Къмюнити“. Като правни основания са посочени разпоредбите на чл. 52 и 56 ЗПКОНПИ.

Не се спори между страните, а и от представеното по делото пълномощно с дата 24.08.2022 г. се установява, че министърът на културата проф. М. е упълномощил проф. д-р Б. Т. – зам.министър на културата да го замества в качеството му на председател на УС на Национален фон „Култура“ (НФК) на заседанието, насрочено за 24.08.2022 г. Не се спори между страните, а и видно от приетия като доказателство по делото протокол № 15 от редовно видео заседание на УС на НФК е, че Б. Т. е гласувала т. 2 от дневния ред – „Програма за възстановяване и развитие на частни и културни организации“. Видно от съдържанието на протокола е, че след разисквания между членовете на УС дали да се гласува поотделно всеки проект, предвид декларираният конфликт на интереси от някои членове, е прието проектите да се гласуват анблок, като членовете с конфликт на интереси не са участвали в гласуването по т. 2 от дневния ред. Не се спори между страните, че сред проектите, които са били предмет на разглеждане и гласуване по т. 2 от дневния ред на заседанието на УС на 24.08.2022 г. е проект „Корени“ на сдружение „Дроп Даун Къмюнити“, чийто представляващ е А. А., който е син на Б. Т.. Видно от датата на заявлението за участие в конкурсната процедура - 08.05.2022 г. е, че проектът е подаден, преди Б. Т. да е назначена за зам.министър на културата.

По делото е приет като доказателство доклад от работата на експертна комисия,

назначена със заповед № 3-303-4 от 10.05.2022 г. на изпълнителния директор НФК по „Програма за възстановяване на и развитие на частни културни организации“, с който на УС се представя електронна таблица, която съдържа предложените за финансиране проекти - общо 160 проекта на обща стойност 9.812.897.43 лева, проектите, които не са предложени за финансиране поради недостиг на средства - 44 броя, неодобрените за финансиране проекти – 297 броя, технически недопустими проекти – 35 броя и мотивите за решенията на комисията. Докладът е изпратен на членовете на УС, ведно с дневния ред на заседанието, насрочено за 24.08.2022 г. от експерт „Програми и проекти“ към НФК. По делото е представен договор № V.-22-51/19.09.2022 г. между НФК и сдружение „Дроп Даун Кюмюнители“, който не е подписан от изпълнителния директор на фонда.

Видно от протокол № 1124 от заседание на КПКОНПИ, проведено на 26.04.2023 г. Б. Т. е изслушана по реда на чл. 72, ал. 5 ЗПКОНПИ(отм.) в присъствието на процесуалния си представител адв. П. В.. При изслушването Б. Т. е изтъкнала, че съгласно чл. 26 Закона за закрила и развитие на културата (ЗЗРК), председател на НФК е министърът, като съгласно закона зам.министърът дори не е член на УС, както и ако е знаела, че ще се разглежда процесният проект, не би поела да ръководи това заседание. Обяснила е, че след като е разбрала за проекта на сина си, веднага е сигнализира изпълнителния директор на фонда, с изрично настояване да не подписва договора.

Въз основа на установените факти и като взе предвид изложените в жалбата оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване пред съда индивидуален административен акт и от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера засегната неблагоприятно.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решение № РС-651-23-041 от 17.05.2023 г., на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл. 74, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм.)

Съгласно параграф 5 от ПЗР на Закона за противодействие на корупцията (в сила от 06.10.2023 г.) неприключилите до влизането в сила на този закон проверки, включително и производства пред съда във връзка с отменени разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, както и производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания, се довършват по досегашния ред. В случая производството пред КПКОНПИ е приключило при действието на отменените разпоредби на ЗПКОНПИ, и предвид че съдебно производство е образувано преди влизане в сила на Закона за противодействие на корупцията ще се прилагат правилата на отменените разпоредби на ЗПКОНПИ (отм.)

При постановяване на решението е спазено изискването за форма на административния акт, същото съдържа изискуемите се в разпоредбата на чл. 74, ал. 2 ЗПКОНПИ (отм.) реквизити, в т.ч. са посочени фактическите основания за издаването му, което е предпоставка за упражняване от съда на контрол за материална законосъобразност. Не се установяват да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като

съществени и които да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен материалният закон.

Страните не спорят по фактите, спорът е правен и се свежда до това дали е налице осъществен състав на чл. 52 ЗПКОНПИ (отм.) от зам. министъра на културата Б. Т. на проведеното на 24.08.2022 г. заседание на УС на НФК, на което е гласувала т. 2 от дневния ред за класиране на проект на сдружение „Дроп Даун Кюмюнити“, чийто представляващ е нейният син А. А..

Съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗПКОНПИ(отм.) конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Не се спори между страните, че Б. Т. в процесния период е изпълнявала длъжността зам.министър на културата, следователно същата се явява лице заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 3 ЗПКОНПИ(отм.) В разпоредбата на чл. 63, ал. 1 ЗПКОНПИ(отм.) е предвидено като задължение лице, заемащо висша публична длъжност, което има частен интерес да си направи самоотвод от изпълнението на конкретно правомощие или задължение по служба, като уведоми органа по избора или назначаването. В случая безспорно се установява, че Б. Т. на проведеното на 24.08.2022 г. заседание на УС на НФК е гласувала за класиране проектите, така както са предложени в доклада от работата на експертна комисия, сред които е този и на сдружение „Дроп Даун Кюмюнити“, чийто представляващ е нейният син А. А.. Обстоятелството, че проектите са гласувани анблок, не води след себе си като последица отпадане на задължението на Б. Т. да си направи отвод при гласуване на решение по т. 2 от дневния ред, за което има частен интерес, така както например са направили другите двама членове на УС-В. и М.. Неоснователно е възражението на жалбоподателката, че тъй като в същия ден е била упълномощена от министъра на културата и предвид големия обем от преписки не се е запознала предварително с проектите. Всеки член на УС на НФК, като на още по-голямо основание заместващият председателя на УС е бил длъжен да бъде запознат както с дневния ред, така и с цялата документация във връзка с предстоящото гласуване на решенията на фонда и доколкото е следвало да се проведе гласуване по всеки един проект поотделно, е несъстоятелно твърдението ѝ за незнание. Съгласно чл. 24 ЗЗРК Националният фонд „Култура“ е юридическо лице на бюджетна издръжка към министъра на културата, а съгласно чл. 25 от закона органи на фонда са управителният съвет и изпълнителният директор. Съгласно чл. 26 ЗЗРК УС се състои от председател и 10 членове, като председател на УС е министърът на културата. С утвърдена от министъра на културата Наредба № Н-5 от 27 юни 2007 г. за условията и реда за предоставяне на средства от Национален фонд „Култура“ се определят условията и редът за провеждане на конкурсите. С разпоредбата на чл. 9, ал. 3 от Наредба № Н-5 от 27 юни 2007 г. е предвидено експертната комисия да съставя доклад за дейността си с включване на информация и за дейността на техническата комисия, като докладът се подписва от председателя. Към него се прилага електронна таблица, която съдържа: 1. предложените за финансиране проекти, подредени в последователност според дадената им оценка в низходящ ред и размера на финансирането със средства от фонда; 2. проекти, които не са предложени за финансиране поради недостиг на средства, подредени в последователност според дадената им оценка в низходящ ред; 3. неодобрен за финансиране проекти; и 4. мотивите за решенията на комисиите. Съгласно чл. 9 а от Наредба № Н-5 от 27 юни

2007 г. УС разглежда и оценява постъпилите проекти, като с решение определя спечелилите конкурса проекти и размера на средствата от Фонда за всеки един от тях. Следователно в правомощията на УС е както да приема решения за провеждане на конкурси за финансиране на културни инициативи, целеви програми, творчески проекти, така и да приема решение за спечелилите конкурса проекти, поради което възражението, че решенията на УС във връзка с класиране на проектите са процедурни по своя характер са неоснователни и не намират опора в закона.

Следва да се отбележи, че експертната комисия има функции единствено на помощен орган към УС на фонда, като УС съгласно Наредба № Н-5 от 27 юни 2007 г. е компетентният орган да вземе решение кои проекти да бъдат класирани и в какъв размер финансирани и кои не, като изложи затова и собствени мотиви и съображения, без да е длъжен да се съобрази с доклада на експертната комисия.

Без значение за осъществяване на фактическия състав на нарушението по чл. 52 ЗПКОНПИ(отм.) е обстоятелството, че изпълнителният директор не е подписал договор със сдружение „Дроп Даун Кюмюнити“, тъй като меродавното в случая е гласуването на Б. Т. на заседанието на УС на фонда на 24.08.2022 г., и доколкото е бил налице конфликт на интереси, който е могъл да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на задълженията й като председателстващ УС на НФК, е била длъжна да се отведе. Неоснователно е възражението, че след като не е настъпила лична облага, не е налице и частен интерес, съответно конфликт на интереси. Конфликт на интереси възниква тогава, когато лицето, което заема висша публична длъжност има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба, като достатъчно е частният интерес да съществува като възможност, за да може да повлияе на упражняването на правомощията на съответното лице. В случая този частен интерес по отношение на Б. Т. е налице, както са налице и другите две кумулативни предпоставки за наличието на конфликт на интереси - лице, заемащо висша публична длъжност и упражнени правомощия по служба. С цел да се елиминират всякакви съмнения в безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, с разпоредбата на чл. 58 ЗПКОНПИ(отм.) се въвежда забрана лице, заемащо публична длъжност, да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба. Следователно за осъществяване състава на чл. 52 ЗПКОНПИ(отм.) е без значение дали лицето, заемащо публична длъжност, действа в условията на заместване от името на друг орган, каквото е възражението на Б. Т., тъй като законът не допуска фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публичната длъжност, респективно реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното министерство или ведомство. Предвид горното законодателят не е въвел изискване да е налице резултатно деяние с реални негативни последици от извършеното нарушение. Ето защо възможността за получаване на облага от свързано с нея лице, чрез гласуване за класиране на проекта на сдружение „Дроп Даун Кюмюнити“, води до частен интерес по смисъла на чл. 53 от ЗПКОНПИ (отм.), което пък е нарушение на забраната по чл. 58 и чл. 62 ЗПКОНПИ (отм.). Така изложеното обосновава извод за правилно приложение на материалния закон от КПКОНПИ

Съдът намира, че размерът на наложената глоба по чл. 171, ал. 1 ЗПКОНПИ(отм.) е

правилно определен към минимума, както и размера на сумата, която следва да бъде отнета в полза на държавата по реда на чл. 81, ал. 1 ЗПКОНПИ(отм.).

По горните съображения съдът намира, че не са налице релевираните в жалбата основания за отмяна на оспореното решение на КПКОНПИ, а жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника са дължими разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено на 100 лева, на основание чл. 24 НЗПП, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 143, ал. 3 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 Административен съд – София град, Второ отделение, 50-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. Т., ЕГН [ЕГН], срещу решение № РС-651-23-041 от 17.05.2023 г., на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество.

ОСЪЖДА Б. А. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: